

SCHUBERT L'ESSENTIEL
Les Deux Trois avec PIANO
11 juin 19h30

MARK DROBINSKY violoncelle
François Pineau-Benoit violon
Simon Adda-Reyss piano

PAVILLON D'ARTOIS
187 rue du général DE GAULLE
Vaux-sur-Seine

Gare Saint Lazare Paris direction Mantes-la-Jolie
Participation aux frais de production
Réservation obligatoire
musiqueaupavillondartois@gmail.com
06 87 48 10 65 (SMS)

SCHUBERT L'ESSENTIEL
Les Deux Trois avec PIANO
11 juin 19h30

MARK DROBINSKY violoncelle
François Pineau-Benoit violon
Simon Adda-Reyss piano

PAVILLON D'ARTOIS
187 rue du général DE GAULLE
Vaux-sur-Seine

Gare Saint Lazare Paris direction Mantes-la-Jolie
Participation aux frais de production
Réservation obligatoire
musiqueaupavillondartois@gmail.com
06 87 48 10 65 (SMS)

SCHUBERT L'ESSENTIEL
Les Deux Trois avec PIANO
11 juin 19h30

MARK DROBINSKY violoncelle
François Pineau-Benoit violon
Simon Adda-Reyss piano

PAVILLON D'ARTOIS
187 rue du général DE GAULLE
Vaux-sur-Seine

Gare Saint Lazare Paris direction Mantes-la-Jolie
Participation aux frais de production
Réservation obligatoire
musiqueaupavillondartois@gmail.com
06 87 48 10 65 (SMS)

SCHUBERT L'ESSENTIEL
Les Deux Trois avec PIANO
11 juin 19h30

MARK DROBINSKY violoncelle
François Pineau-Benoit violon
Simon Adda-Reyss piano

PAVILLON D'ARTOIS
187 rue du général DE GAULLE
Vaux-sur-Seine

Gare Saint Lazare Paris direction Mantes-la-Jolie
Participation aux frais de production
Réservation obligatoire
musiqueaupavillondartois@gmail.com
06 87 48 10 65 (SMS)

SCHUBERT L'ESSENTIEL
Les Deux Trois avec PIANO
11 juin 19h30

MARK DROBINSKY violoncelle
François Pineau-Benoit violon
Simon Adda-Reyss piano

PAVILLON D'ARTOIS
187 rue du général DE GAULLE
Vaux-sur-Seine

Gare Saint Lazare Paris direction Mantes-la-Jolie
Participation aux frais de production
Réservation obligatoire
musiqueaupavillondartois@gmail.com
06 87 48 10 65 (SMS)

D

IMANCHE 7 JUIN

19H

RENCONTRE

68 avenue d'Italie

**Quelles conditions président
à la création ?
autour d'une pailla
de Rafael De Pool**

Réponse obligatoire

06 40 11 52 81 de préférence par SMS

HỘI DI SẢN VIỆT NAM
LIÊN CHI HỘI DI SẢN THEN VIỆT NAM

GIẤY MỜI

BTC TRÂN TRỌNG KÍNH MỜI
ÔNG/BÀ: **Th. S. Xuân Bách**.....
TỚI THAM DỰ
**CHƯƠNG TRÌNH LIÊN HOAN
HÁT THEN ĐÀN TÍNH ONLINE NĂM 2026**

 Thời gian: 06/06/2026
 Địa điểm: Di tích lịch sử Nà Tu
xã Cẩm Giàng, tỉnh Thái Nguyên

Rất hân hạnh được đón tiếp quý vị đại biểu!

TM. BCH LIÊN CHI HỘI

Chủ tịch: *Hoàng Việt Bình*

PHÓNG SỰ
BÌNH LIÊU THỨC GIÁC

Liên Hợp Quốc Sừng Sốt: Lính Việt Khiến Bộ Lạc Nổi Loạn Châu Phi Quỳ Xuống Khóc Nghẹn....

Tôi đứng giữa vòng vây hàng trăm mũi giáo và nòng súng AK, ánh trăng châu Phi lạnh lẽo chiếu xuống những khuôn mặt đen bóng vẽ sơn trắng như bộ xương sống. Một ngọn giáo vừa cắm phập ngay trước mũi giày tôi, vẫn còn rung bần bật. Tim tôi đập thình thịch như muốn vỡ tung, mồ hôi lạnh toát ra dù không khí nóng bức. Vị tù trưởng gầm lên đầy phẫn uất, chỉ tay vào vũng nước chết và chỉ vào chúng tôi. Họ nghĩ chúng tôi đến để đầu độc thêm. Lúc ấy, tôi tưởng như mọi thứ đã kết thúc.

Tôi tên Trần Quang Hùng, kỹ sư công binh, xuất thân từ một làng quê nghèo ven sông Hồng, đồng bằng Bắc Bộ. Năm đó 34 tuổi, tôi đang công tác tại phái bộ gìn giữ hòa bình Liên hợp quốc ở Nam Sudan. Cuộc sống gia đình tôi ở Việt Nam vốn đã nhiều lo toan: vợ tôi là giáo viên mầm non, con trai út vừa lên ba, mẹ tôi hay đau

khó vì làm đồng vất vả cả đời. Mỗi lần gọi video về, mẹ lại khóc, bảo “Con cố giữ gìn, đừng mạo hiểm”. Nhưng lương tâm tôi không cho phép đứng yên.

Vùng Agoro là vùng cấm tuyệt đối – một thung lũng bị bộ lạc nổi loạn kiểm soát hoàn toàn. Họ cấm thù đồng phục xanh của chúng tôi đến mức từng đốt cháy cả xe bọc thép chở viện trợ. Liên hợp quốc đã bỏ mặc họ, gạch tên khỏi bản đồ hỗ trợ. Nhưng qua ống nhòm mỗi ngày, tôi không thấy kẻ thù. Tôi thấy những đứa trẻ đang chết dần vì nước độc. Nguồn nước duy nhất của họ bị nhiễm độc nặng từ nhiều năm trước do xung đột và khai thác khoáng sản. Nước vàng khè, đặc quánh, bốc mùi tanh nồng đến mức hít vào là muốn nôn. Trẻ con chết vì tả, sốt rét, tiêu chảy. Phụ nữ phải lọc nước qua vải rách chỉ để gạt bọt. Hình ảnh ấy khiến tôi nhớ về làng mình cách đây hơn 30 năm, khi cả làng phải đào năm bảy cái giếng mới tìm được nước sạch. Những đêm nằm nghe mẹ kể chuyện ông bà ngày xưa khát nước đến mức phải uống nước ao, tôi lại thấy lòng mình quặn thắt.

Tối hôm đó, sau cuộc họp giao ban, trung tá Peters đập bàn cái rầm: “Agoro là vùng đỏ cấp năm. Ai vượt lằn ranh mà không có lệnh sẽ bị đưa ra tòa án quân sự.” Đồng đội khuyên tôi: “Đại úy, họ sẽ giết chúng ta trước khi kịp mở miệng. Đừng có ngu”. Tôi im lặng. Đêm ấy, trăng rằm sáng rực như đổ sữa, tôi nhìn qua ống nhòm thấy một người mẹ đang cố bón nước cho đứa con trai ba tuổi. Đứa bé không còn khóc, chỉ thờ hờn hển, đôi mắt trũng sâu. Khoảnh khắc ấy, lương tâm tôi thắng nỗi sợ. Tôi tắt bộ đàm, quay sang bác sĩ Minh và chiến sĩ Tuấn: “Chúng ta đi bộ. Mang máy lọc nước dã chiến và thuốc men. Không súng, không xe.”

Họ nhìn tôi như nhìn người điên. Bác sĩ Minh, người bạn cùng quê Hà Nam, cắn môi: “Anh Hùng, vợ con anh ở nhà chờ anh về mà”. Tuấn, cậu lính trẻ mới 25 tuổi, mặt tái mét nhưng vẫn gạt đầu. Chúng tôi rời doanh trại trong bóng tối, ba lô nặng trĩu. Tôi đi đầu, bác sĩ Minh mang túi y tế, Tuấn mang thiết bị phụ trợ và khẩu súng cảnh giới duy nhất. Năm cây số qua sa mạc gai

góc, dưới ánh trăng biến chúng tôi thành mục tiêu sống. Mỗi tiếng cành khô gãy dưới chân đều khiến tim tôi thắt lại, ký ức về con trai tôi ùa về như sóng dữ. Tôi nghĩ nếu con mình lâm cảnh ấy, liệu có ai cứu không? Cái lạnh buốt sống lưng khiến tôi run lên. Chúng tôi vòng tránh một đống lửa trại của nhóm vũ trang khác, mất thêm

nửa tiếng quý giá. Mùi mồ hôi, mùi đất bụi và nỗi sợ hòa quyện khiến không khí ngột ngạt.

Càng gần Agoro, mùi hôi thối của vũng nước chết càng nồng nặc, xộc thẳng vào mũi như muốn làm tôi ngạt thở. Đến bìa làng, sự tĩnh lặng đáng sợ bao trùm. Không lửa, không tiếng người. Chúng tôi bước ra khỏi bóng tối, tiến thẳng về vũng nước. Chỉ cách 5 mét, một ngọn giáo rít qua không khí cắm phập trước mặt tôi. Hàng trăm chiến binh hiện ra từ mọi phía. Nòng súng, mũi giáo chĩa vào chúng tôi. Vị tù trưởng – người đàn ông to lớn đầy sẹo – gầm lên chỉ tội chúng tôi. Một chiến binh lao tới đập vỡ máy lọc nước bằng báng súng. Tiếng kim loại va chạm vang lên khô khốc. Tuấn hét lên. Không khí căng như sắp nổ tung. Lúc ấy, tôi cảm nhận rõ vị mặn của mồ hôi chảy vào khóe miệng, cổ họng khô khốc.

Tôi giơ tay ngăn Tuấn, rồi chậm rãi quỳ một chân xuống. Không phải đầu hàng. Tôi mở ba lô, lắp máy lọc thứ hai. Vị tù trưởng sững sờ. Ông chưa từng thấy kẻ lạ quỳ trước mặt mình như vậy.

Bác sĩ Minh không chờ lệnh. Anh buông tay, lao về phía tiếng khóc dù hai mũi giáo chặn ngay trước ngực. Anh giơ cao gói oresol và chai nước vô trùng, chỉ vào miệng mình, chỉ vào căn lều, dùng ngôn ngữ cơ thể van xin. Lòng tôi lúc ấy như bị ai bóp nghẹt. Tôi nghĩ đến mẹ tôi ở Việt Nam, nếu bà thấy con trai mình đang đứng giữa lưỡi hái tử thần này, bà sẽ khóc đến mức nào? Vị tù trưởng nhìn vợ mình – chị Ak – bé Cony lao đảo bước ra, quỳ sụp xuống cầu xin. Đứa bé bọt mép, môi nứt nẻ, đang hấp hối. Khuôn mặt nhỏ bé ấy khiến tim tôi đau như dao cắt. Nó giống hệt con trai tôi khi sốt cao năm ngoái, tôi đã thức trắng đêm ôm con trong bệnh viện Bạch Mai, nước mắt lã lã mà không dám khóc thành tiếng.

Ông nhìn tôi, nhìn bác sĩ Minh, nhìn con trai mình. Hàng chục năm thù hận giằng xé trong ông. Rồi ông gầm lên một tiếng. Hai mũi giáo hạ xuống. Bác sĩ Minh lao vào lều. Tôi bình tĩnh lắp máy lọc, cắm ống vào vũng nước bẩn thỉu, bắt đầu bơm tay. Két... két... Các chiến binh nhìn chằm chằm, chờ máy nổ tung.

Nước đầu tiên đục ngầu chảy ra đất. Họ cười khẩy. Nhưng tôi vẫn bơm, mồ hôi nhễ nhại, tay run lên vì kiệt sức. Rồi nước trong dần... trong vắt như sợi chỉ bạc dưới ánh trăng.

Tôi hứng đầy một
chiếc cốc cũ,
nhìn thẳng vào
mắt vị tù trưởng,
và uống cạn. Vị
nước mát lạnh
trôi xuống cổ
họng, mang theo
cả nỗi sợ hãi và
hy vọng. Cùng
lúc đó, trong lều
vang lên tiếng hét
sừng sốt của chị
Ak. Cony đã cử
động được, lồng
ngực phập phồng
đều hơn sau khi
được truyền dịch.
Hai phép màu

xảy ra cùng lúc.

Vị tù trưởng loạng choạng lùi lại.....Mời quý đọc giả đọc phần PHẦN 2 của câu chuyện dưới phần bình luận đầu tiên

ĐỌC MÀ THÊM THƯƠNG

- (Đọc bài thơ "Thương em" của TG Hải Hồng mà thêm thương nhiều các em nữ Chiến sĩ Công binh mở đường Trường Sơn một thời gian khổ...!

Biết nói gì đây???

- Sau chiến tranh có những chiến sỹ đã trở về sau chiến thắng ... đến bây giờ gần 50 năm họ đang sống chìm trong lãng quên ...!

- Xin chia sẻ bài thơ viết về một nữ chiến sỹ bộ đội Trường Sơn.

THƯƠNG EM.. !

Sau chiến tranh
Em trở về
Da tái mét trong sắc cờ chiến thắng.
Sốt rét Trường sơn ...
    mái tóc dài óng mượt ,
Nay xác xơ phủ xoã tấm vai gầy .
Bộ quân phục bạc màu , ba lô khoác trên vai ,
Quyết định phục viên ...
    háo hức về với mẹ !
Chưa đổ máu nhưng mất đi tuổi trẻ
Trong đạn bom ,
    trong chất độc da cam
    trong xơ xác rừng già ...

Nổi lửa lên em ... xưa vang vọng lời ca
Nay tắt lửa ... tuổi già sao xơ xác
Không thương , bệnh binh
    không chất độc da cam ...

Huân huy chương mỗi một ăn nhậu nát .
Sống dựa dẫm chồng con từng tháng , từng ngày ...
Lĩnh mấy đồng tiền nghị định một sáu hai
Chỉ đủ mua cho con một hai manh áo mới
...!

Vì cuộc sống ngày đêm lo toan , lặn lội
Trong ốm đau và cơn sốt rét rừng ...
Cầm bảo hiểm y tế trong tay mà nước mắt
rưng rưng ...
Đất nước những ngày
vui ... không một lời
thăm hỏi .
Bè bạn , người thân,
chồng con an ủi :
- Còn sống là vui ...
đừng muối tiếc làm
gì
Đồng đội năm xưa
nhiều người đã ra đi
...
Có công hay không
công rồi cũng về dĩ
vãng !!!

Chiếc huy hiệu Chiến sỹ Trường sơn ... rồi
mai ngày cũng bạc .
Nổi lửa lên rồi ... cũng tắt lửa ...
em ơi !

Tg: Hải Hồng
Ảnh: st mạng.

<https://youtu.be/vh8ZI7Ebl-0?si=mpDSX7xwJc0GzoSX>

1972

1983

LE COURRIER DU VIETNAM

Le Vietnam en français, la francophonie au Vietnam

N°23 (6268)
5-11/6/2026
15.000 VND

ASEAN FUTURE
FORUM 2026

ASEAN : un avenir de paix centré sur l'Humain

POLITIQUE

ASEAN : tournée stratégique du dirigeant vietnamien 6

ÉCONOMIE

Le Vietnam s'impose au cœur des chaînes de valeur de l'ASEAN 14

RÉSOLUTION N°57

Lancement d'une offensive totale contre les sites pirates 18

DOSSIER

Mobilisation pour protéger les enfants à l'ère numérique 23

CULTURE

À 106 ans, Nguyễn Đình Tu poursuit sa quête infinie du savoir 34

FRANCOPHONIE

Le Vietnam réinvente l'enseignement du français à l'ère de l'IA 38

INTERNATIONAL

Oran, le "Petit Paris" radieux de la Méditerranée 46

CUISINE

Côtes de porc au barbecue 58

PUBLIREPORTAGE

Saigontourist au Festival de la gastronomie végétarienne de Huê 2026 60

**LE COURRIER
DU VIETNAM**

Publié par l'Agence Vietnamienne
d'Information (AVI)

RÉDACTRICE EN CHEF : Nguyễn Hồng Nga
RÉDACTRICES EN CHEF ADJOINTES : Đoàn Thị Y Vi - Nguyễn Thị Kim Chung
Siège social : 79, rue Lý Thường Kiệt, quartier de Cua Nam, à Hanoi - Tél.: (+84) 24 38 25 20 96
Abonnement et publicité : (+84) 24 39 33 45 87 - Courriel : courrier@vnanet.vn
Bureau de représentation à Hồ Chí Minh-Ville : 116-118, rue Nguyễn Thị Minh Khai, quartier de Xuân Hòa
Tél.: Publicité : (+84) 28 39 30 32 33 - Abonnement : (+84) 28 39 30 45 81 - Courriel : courrierhcm@gmail.com
Photo de la Une : VNA/CVN - Impression : VINADATAXA
Maquette : Marc Provot et Dang Duc Tuê - Permis de publication : 25/GP-BTTTT

ONCE UPON A BRIDGE IN VIETNAM II

DIRECTED BY FRANÇOIS BIBONNE

27 juillet à 19h
rue Victor Juge
06000 NICE

Projection du film de François Bibonne
en présence de l'auteur

Gardez la date

Réponse OBLIGATOIRE par SMS : 06 40 11 52 81

Illustration by **Um.**

2 Ku ojo ipi

FELIZ ANIVERSÁRIO

Nadia

Dofonitinha D'Oxumaré

Que seu dia seja incrível e que todos os seus desejos se realizem. Que sua vida seja repleta de amor, saúde e prosperidade.

*Tout© Anne-Dominique Correa
Photos Cristina De Middel et Bruno Morais*

À SALVADOR DE BAHIA, QUI FUT UN IMPORTANT PORT NÉGRER DU BRÉSIL, LA MISE AU JOUR EN 2025 D'UN CIMETIÈRE OU AURAIENT ÉTÉ ENTERRÉS ENTRE 32 000 ET 100 000 ESCLAVES FAIT REVENIR D'ANTIQUES BLESSURES, D'AUTANT QUE L'ÉGLISE CATHOLIQUE À QUI APPARTIENT LE TERRAIN N'A PAS PARTICULIÈREMENT ENCOURAGÉ SA DÉCOUVERTE. MOBILISÉS, LES REPRÉSENTANTS DES CULTES AFRO-BRÉSILIENS RECLAMENT RÉPARATION.

© Reuters. Le journal britannique Le "Independent on Sunday" sur la tombe de la Santa Casa de Misericórdia de Bahia. "O Dia" de Bahia. "O Dia" de Salvador. Le site de l'association Fundação Maria Moura, spécialiste portugaise et trafiquante d'esclaves.

Au Brésil, la mémoire enfouie de l'esclavage

Ci-dessous, de gauche à droite, réunion publique pour évoquer des réparations à destination des descendants d'esclaves le 29 avril à Salvador. Des bâtiments appartenant à la Santa Casa. Page de droite, l'architecte et urbaniste Silvana Olivieri à l'origine de la localisation du cimetière.

“L'emplacement
n'a jamais été inconnu,
il a été délibérément
occulté. Il s'agit
de l'un des cas les plus
complexes d'effacement
historique liés
à l'esclavage au Brésil.”

Silvana Olivieri, architecte-urbaniste

Ci-dessus, un registre où la Santa Casa consignait les noms des esclaves qu'elle enterrait.
L'archéologue Jeanne Dias, chargée des fouilles, qui a établi la présence du cimetière. Page de droite,
le prêtre suprême du culte aux Egungun, Balbino Daniel de Paula, opposé à la poursuite des recherches.

Vêtu d'une chemise fleurie, Balbino Daniel de Paula invite ses convives à pénétrer dans la maison rituelle. Muni d'un long bâton, le prêtre fait alors entrer un ancêtre dans la pièce. Il s'exprime en yorùbá classique, d'une voix gutturale.

*TOUT est né de malentendus qui s'avèrent créatifs
Anderson n'est pas le même homme à Salvador qu'à Nice
POURQUOI
Suite semaine 24*

Imagens: Olha a Pititinga

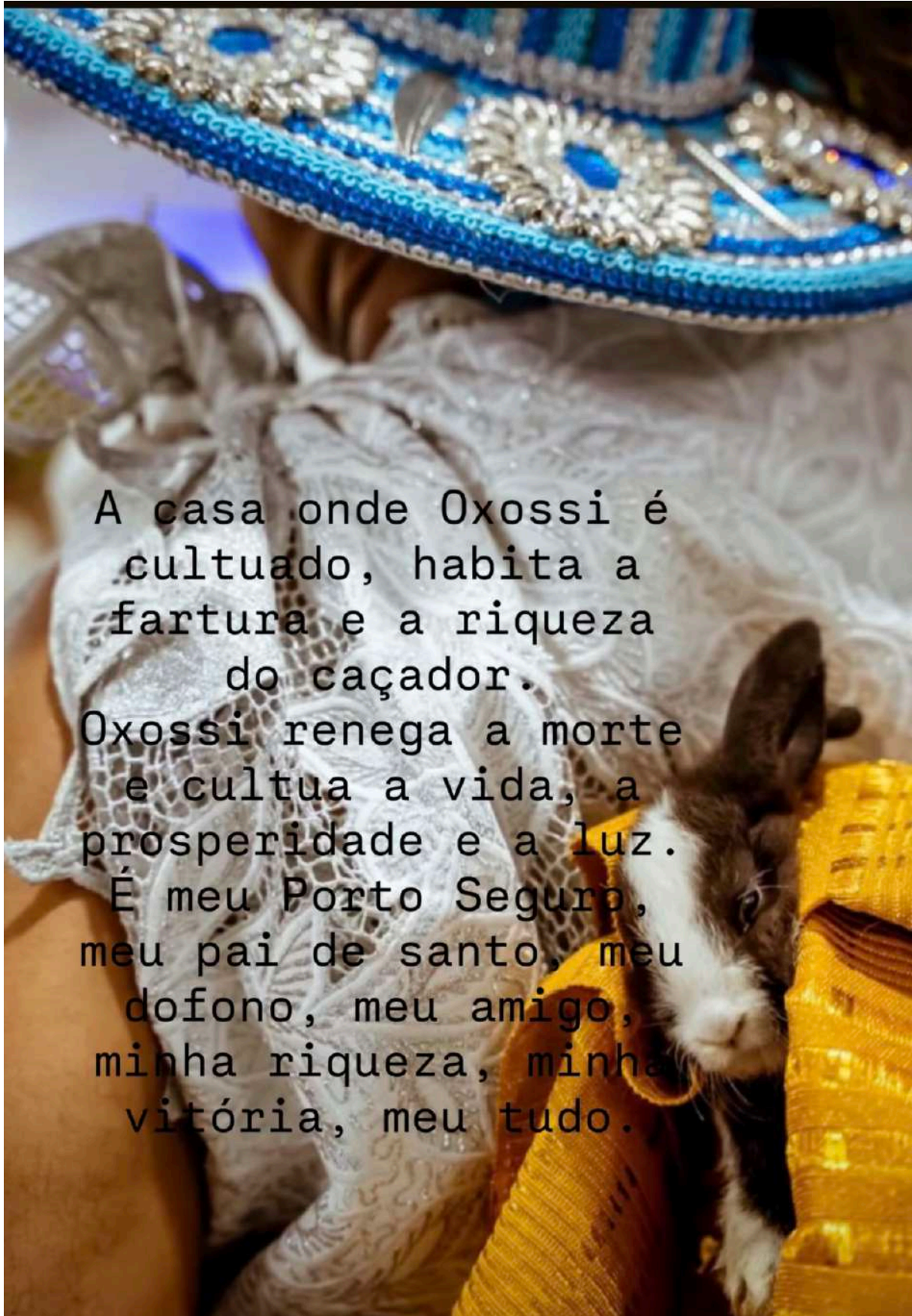

Baba mi Oxalufã, pai
supremo de todos,
orixánla orixá que
habita os alto, eleve
os nossos corações ,
nos cubra com a luz
do seu ala branco da
paz e sua
misericórdia
infinita.

A casa onde Oxossi é
cultuado, habita a
fartura e a riqueza
do caçador.

Oxossi renega a morte
e cultua a vida, a
prosperidade e a luz.

É meu Porto Seguro,
meu pai de santo, meu
dofono, meu amigo,
minha riqueza, minha
vitória, meu tudo.

D'Olivier B

À pas de velours

Sans bruit, toutes griffes dehors et l'œil gourmand, le chat s'approche : inconscientes du danger, les souris ne l'ont pas encore vu...

Élève du grand Hokusai, le peintre Kyosai Kawanabe témoigne, non sans un certain humour, d'une vivacité et d'un sens de l'observation hérités de son maître.

Signant parfois "Le singe fou et ivrogne", Kyosai est surnommé "Le second Hokusai" par les Japonais.

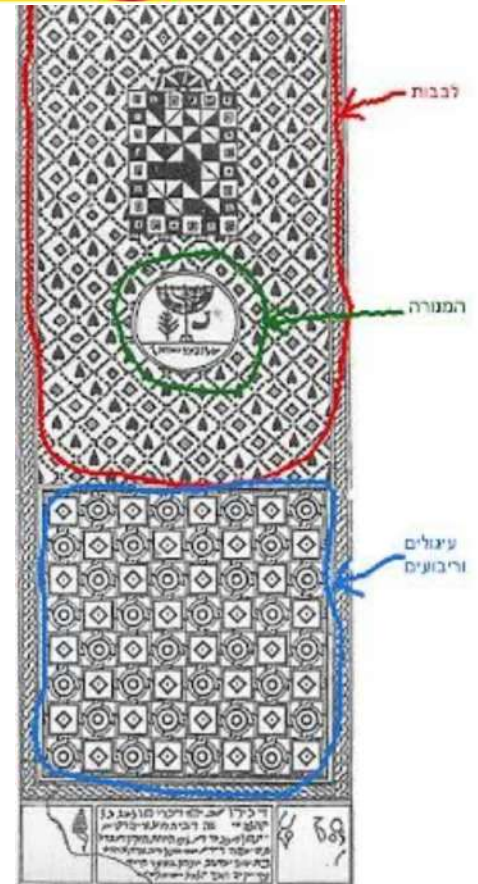

Loti|Voyages : Moyen-Orient|Arthaud|2012

Dimanche 8 avril 1894

De Jéricho, ou nous avons passé la nuit, la mer Morte semble tout près ; en quelques minutes, croirait-on, il serait aisé d'atteindre sa nappe tranquille - qui est ce matin d'un bleu à peine teinté d'ardoise, sous un ciel dégagé de toutes les nuées d'hier. [...]

Du côté de l'est, dans le petit désert de ces sables ou nous venons de marcher pendant deux heures, une ligne d'un beau vert d'émeraude serpente, un peu lointaine, très surprenante au milieu de ces désolations jaunâtres ou grises, et finit par aboutir à la plage funèbre : c'est le Jourdain, qui arrive entre ses deux rideaux d'arbres, dans sa verdure d'avril toute fraîche, se jeter à la mer Morte.

Jéricho. Synagogue Shalom-al Yisrael. Ve siècle. Plan de la mosaïque de pavement.

Jéricho. Khirbat al-Mafjar. VIIIe siècle. Pavillon de chasse du sultan Hisham Abd al-Malik.

Encore une heure de route, à travers les sables et les sels, pour atteindre ce fleuve aux eaux saintes.

Les montagnes de la Judée et du Moab commencent à s'enténébrer, comme hier, sous des nuées

d'apocalypse. Là-bas, tous les fonds sont noirs et le ciel est noir, au-dessus du morne étincellement de la terre. [...]

Jéricho. Synagogue Shalom-al Yisrael. VIe siècle. Détail de la mosaïque de pavement.

Embouchure du Jourdain dans la mer Morte.

Nikanor Chernetsov. Vue du Jourdain au confluent de la mer Morte. 1854. Tretiakov. Moscou.

Jericho. Hisham's Palace. VIIIth century. The floor mosaics including the splendid scene of a lion and gazelles under a tree in the apse of the Diwan.

VU PAR URBS (FRANCE)

CARTOONING FOR PEACE

LE GOUVERNEMENT A-T-IL
SOUS-ESTIMÉ LA CANICULE ?

ON AVAIT
CALCULÉ QUE CE SERAIT
CRAUD EN 2027 SURTOUT

VU PAR DILEM (ALGERIE)

CARTOONING FOR PEACE

UNION EUROPÉENNE: CRÉATION DE CENTRES
À L'ÉTRANGER OÙ RENVOYER LES MIGRANTS

CHIMBIAU ET UNGHENI (MOLDAVIE) -
embarcadere speciala

Moldavie Un rêve d'union avec la Roumanie pour s'ancrer dans l'Europe

De part et d'autre de la frontière le désir de réunification se renforce. Pour le petit Etat, elle permettrait de se protéger de la menace russe, tout en adhérant à l'Union européenne, dont sa voisine est déjà membre. Mais cette perspective reste encore lointaine

VU PAR DILEM (ALGÈRE)

LE PAPE POUR UNE TA PACIFIQUE

**PUISQU'ILS S'ATTAQUENT
AU RÉGIME GÉNÉRAL DES RETRAITÉS !**

**ÊTES-VOUS FAVORABLE À
UNE SUPPRESSION TOTALE
DES RÉGIMES SPÉCIAUX
DE RETRAITE DES
DÉPUTÉS ET SÉNATEURS ?**

LA CANICULE S'INSTALLE

Di jon ? Vous prenez à gauche après le palmier, puis c'est tout droit jusqu'à la prochaine oasis

@tintinparodie

Si tu devais
décrire
la France
d'aujourd'hui
en un seul mot

**CHISINAU
S'EST AFFRANCHI
DE SA DÉPENDANCE
AU GAZ RUSSE ET
S'EST SYNCHRONISÉ
AVEC LE RÉSEAU
ÉLECTRIQUE
EUROPÉEN EN 2022**

MARINE LEDUC

De gauche à droite: le train Amitié, en gare de Chisinau et en partance pour Bucarest. Le bâtiment du Parlement, à Chisinau, et la rivière Prout, qui sépare la Moldavie de la Roumanie. Photos prises les 25 et 26 avril. ANDRE FLANDRINER POUR L'ESPRESSO

SCHUBERT L'ESSENTIEL
Les Deux Trois avec PIANO
11 juin 19h30

MARK DROBINSKY violoncelle
François Pineau-Benoît violon
Simon Adda-Reyss piano

PAVILLON D'ARTOIS
187 rue du général DE GAULLE
Vaux-sur-Seine

Gare Saint Lazare Paris direction Mantes-la-Jolie
Participation aux frais de production
Réservation obligatoire
musiqueaupavillonartois@gmail.com
06 87 48 10 65 (SMS)

SCHUBERT L'ESSENTIEL
Les Deux Trois avec PIANO
11 juin 19h30

MARK DROBINSKY violoncelle
François Pineau-Benoît violon
Simon Adda-Reyss piano

PAVILLON D'ARTOIS
187 rue du général DE GAULLE
Vaux-sur-Seine

Gare Saint Lazare Paris direction Mantes-la-Jolie
Participation aux frais de production
Réservation obligatoire
musiqueaupavillonartois@gmail.com
06 87 48 10 65 (SMS)

SCHUBERT L'ESSENTIEL
Les Deux Trois avec PIANO
11 juin 19h30

MARK DROBINSKY violoncelle
François Pineau-Benoît violon
Simon Adda-Reyss piano

PAVILLON D'ARTOIS
187 rue du général DE GAULLE
Vaux-sur-Seine

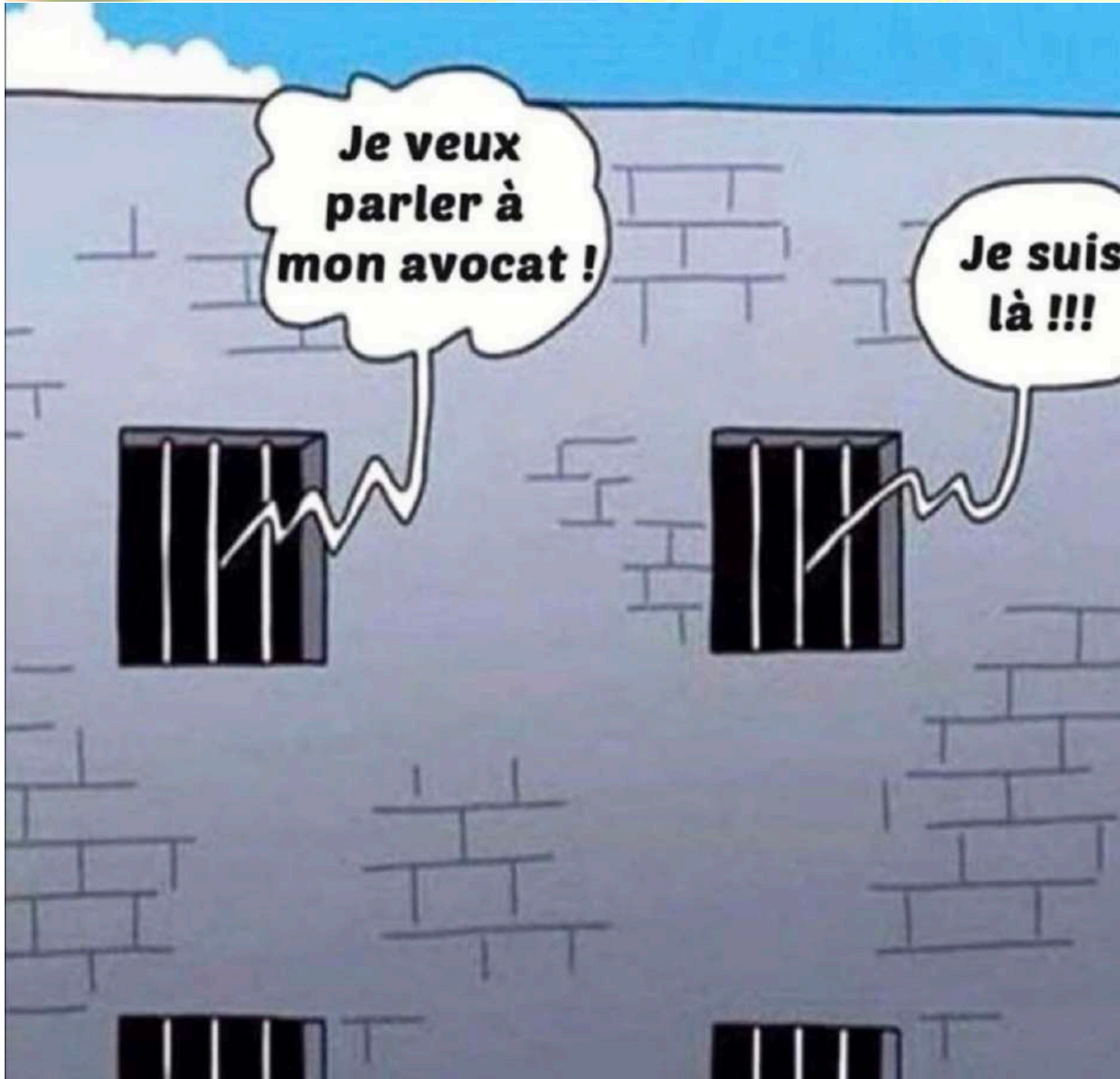
Gare Saint Lazare Paris direction Mantes-la-Jolie
Participation aux frais de production
Réservation obligatoire
musiqueaupavillonartois@gmail.com
06 87 48 10 65 (SMS)

SCHUBERT L'ESSENTIEL
Les Deux Trois avec PIANO
11 juin 19h30

MARK DROBINSKY violoncelle
François Pineau-Benoît violon
Simon Adda-Reyss piano

PAVILLON D'ARTOIS
187 rue du général DE GAULLE
Vaux-sur-Seine

Gare Saint Lazare Paris direction Mantes-la-Jolie
Participation aux frais de production
Réservation obligatoire
musiqueaupavillonartois@gmail.com
06 87 48 10 65 (SMS)

Une star du football a racheté l'hôtel des finances de Bourges pour en faire un hôtel de luxe.

Il s'agit de Sadio Mané, le projet : 24 chambres, un espace bien-être, un restaurant gastronomique. Ouverture prévue fin 2027.

Il est déjà propriétaire du Bourges FC et maintenant il restaure l'un des bâtiments historiques les plus importants de la ville.

Ce projet m'intéresse parce qu'il dépasse largement l'investissement immobilier classique du footballeur millionnaire.

Mané aurait pu acheter un hôtel à Dubai, à Saint-Tropez, à Miami. Des marchés établis, des rendements prévisibles, une clientèle internationale garantie.

Il a choisi Bourges, une ville de taille moyenne, en plein centre de la France, qui n'est pas une destination touristique de luxe établie, mais qui a un patrimoine architectural exceptionnel et une histoire réelle.

Ce choix dit quelque chose sur sa vision, ce n'est pas un investissement de prestige, c'est un projet d'ancrage territorial.

Il a choisi Bourges, une ville de taille moyenne, en plein centre de la France, qui n'est pas une destination touristique de luxe établie, mais qui a un patrimoine architectural exceptionnel et une histoire réelle.

Ce choix dit quelque chose sur sa vision, ce n'est pas un investissement de prestige, c'est un projet d'ancrage territorial.

Il a le club de football local, il va avoir l'hôtel de luxe local, il réhabilite un monument historique classé, il participe à la reconstruction d'un tissu économique et culturel dans une ville qui en a besoin.

Dans le luxe, la réhabilitation patrimoniale est l'un des projets les plus complexes et les plus risqués.

Les contraintes des Monuments historiques, les délais de chantier, les budgets qui explosent — tout milite contre, mais quand ça réussit, c'est souvent les objets les plus désirables du marché hôtelier.

Les sportifs qui investissent dans l'hôtellerie patrimoniale française sont-ils les nouveaux mécènes du luxe territorial ?

